

Vimplarna vajar i vinden, speakerrösten dånar i högtalarna och vågor av publikjubel hörs från läktaren. Det är dags för Sveriges snabbaste och lydigaste hundar att göra upp om SM-titeln.

TEXT HANS P A KARLSSON FOTO STEFAN LINDBLOM

TUNGAN RÄTT I MUN.
Hundarna som deltar i agility-SM tar sig an hindren med stor entusiasm. Här går det undan!

FAMILJEKUL. Magnus Falk, Nässjö BK, har tävlat i agility med Baltazar. Sambon Emma, dottern Matilda och hundkompisarna Fia och Wilda hejade på.

SÅDAN MATTE SÅDAN HUND. Med 372 på nummerlappen tävlade Rebecka Borglund, Höörs BK, med border collien Zack i hopp individuell large.

Full fart med HUNDratalas hundar

Ett hastigt ögonkast i programbladet visar bredden i sporterna lydnad och agility. Från rikets alla hörn har det kommit hoppfulla och spända hussar och mattar med sina skötebarn till Falkenbergs idrottsplats. Det flämtas och flåsas i sommarsolen. Området är idealiskt för att göra evenemanget till en folkfest. Gratis inträde och stora ytor med fint nyklippt gräs för såväl tävlande som åskådare att slå sig ner på.

– Det är ganska lätt att arrangera ett SM i lydnad och agility för allt händer här inne, man kan hänga med. I ett bruks-SM där det ingår spår och sök måste man ut i skogen och det blir mycket större. Här har vi samlat ungefär trehundrafemtio av Sverige bästa hundar på en plats under en helg, säger Johan Eriksson, årets SM-general från Falkenbergs Brukshundklubb. Han har själv tävlat i agility sedan 1989 med flera medaljer bakom sig. Dock inte i år.

AGILITYSPORTEN BESTÅR AV två olika grenar, dels hoppklass med varierande hopp hinder, tunnlar och slalom, dels agilityklass som

dessutom har balanshinder. För att kvalificera sig till SM måste man under ett år samla på sig fyra pinnar i båda klasserna, totalt åtta pinnar, genom att vara bland de bästa femton procenten på tävlingarna. Alltså snabbast tid och minst fel. Det blir många resor till kraftmätningar runt om i landet. Hindren är visserligen bekanta, men banans utformning varierar inför varje klass. Det gör att föraren innan start måste memorera ordningsföljden. Ett litet misstag där hunden kommer in från fel håll och den blir diskvalificerad.

I LYDNADSGRENERNA RÄKNAR MAN UT de högsta snittpoängen från de tre bästa tävlingarna under året och de sextio lydigaste hundarna har kvalificerat sig. Även här kan det bli många resor för att möjligen bättra på sina chanser. Många vill nå ett hägrande SM, en del kanske drömmer om landslaget och att få tävla internationellt. Agilitylandslaget vann VM-guld 2010 i tyska Rieden och lydnadslandslaget vann VM-guld i Paris året därpå.

– I år går VM i Sydafrika och Sverige har bestämt sig för att inte delta. Det är för långt >>

HINDERHOPPNING Jenny Klingborg, Örebro BK, med 322 på bröstet, tävlar i hopp individuell large med border collien Ed.

PAUS I GRÖNGRÄSET. Ebba Öjendal, 17, med storpuddeln Pelle och Tilda Franklin, 17, med australian shepherden, Maja.

» för hundarna att flyga. Men det är ändå något att sträva mot, att få möta eliten i världen, säger Johan Eriksson.

NÅGRA SOM HAR REST LÅNGT för att titta på lydnads-SM i Falkenberg är Maria Axelsson från Säffle med golden retrievern Älla, 3 år, och Katarina Eriksson från Edsbyn med tollaren Qasper, 4 år. De tränar och tävlar fortfarande på klubbnivå, men drömmer om ett SM i framtiden. Katarina och Qasper har blivit uttagna i talangtruppen och får åka på träningsläger, en satsning för att tidigt fånga lovande talanger. Ju fler som strävar mot landslaget desto bättre blir det.

FRAMTIDSLÖFTEN. Maria Axelsson med Älla och Katarina Eriksson med Qasper drömmer om att vara med i SM i framtiden.

– Vi har träffats i hundsammanhang och jag ville köra ner hit. Men sjuttio mil var lite långt att åka ensam så Maria och Älla följde med. Våra hundar tävlar i lydnad och det är en bra miljötränning att komma hit bland alla dessa hundar och människor som rör sig på området, säger Katarina.

Några andra långväga besökare är Ebba Öjendal med storpuddeln Pelle och Tilda Franklin med australian shepherden Maja. Båda är 17 år och instruktörer i Göteborgs Hundungdom. De tog tåget ner till Falkenberg med tält och campingutrustning för att vara i händelsernas centrum och få inspiration.

ATT VANDRA MELLAN de båda gräsplanerna är som att gå mellan två olika världar. På agilitysidan är det fart och fläkt, publiken jublar i ett samlat tjut, förarna hejar på och skriker tillrop medan hundarna tar i från tårna. Högtalarna spelar musik mellan klasserna och en kommentator informerar högljutt om vad som sker. På andra sidan, där lydnadshundarna visar upp sig, är det i stället koncentration, disciplin och betydligt mer stillsamt. Publiken ger mjuka applåder och är fullt fokuserad på varje moment och vilka poäng som ges.

LYDNAD ÄREN BEDÖMNINGSSPORT där domare avgör utgången utifrån en regelbok till skillnad från agility som avgörs på tid och antal fel. Gemensamt för dem är glädjen hos hundarna och deras förtjusta mattar som, oavsett hur det går, kan förenas i pussar och kramar när spänningen äntligen släpper. För här finns inga prispengar att hämta, bara lycka och inspiration till nästa års många timmar med träning och tävling. ■

KUL TILLSAMMANS. Åsa Lundberg, Helsingborg, som tävlade i agility med boxern Dexter. De tänkte satsa på lydnad, men valde agility.

STORT JUBEL. Publiken var eld och lågor och stöttade högljutt de duktiga deltagarna.

DÖMER. I lydnadsgrenen är det domare som avgör hur väl ett moment genomförs till skillnad från i agility där man räknar tid och antal fel.

Lilla Windie är gladast på planen

Publikfavorit

Mattes tårar rinner när spänningen släpper. Windie har bjudit på en fantastisk show och även om poängen från domarna inte blev de högsta hade hon roligast av alla.

TEXT HANS P A KARLSSON FOTO STEFAN LINDBLOM

Ryktet går. Alla pratar om att ”vi måste titta på papillon i lydnad” och i ett av tälten hittar vi en liten parvel som sträcker ut sig i skuggan från matte. Annika Hedsten från Karlshamn började träna lydnad med sina hundar för tjuugoåttio år sedan, främst med samojed. När agilityn kom till Sverige blev hon förtjust och fortsatte med det. Men för fem år sedan skaffade familjen en papillon som den elvaåriga dottern skulle få träna själv. Då upptäckte Annika att hon var riktigt pigg på lydnad också.

– Jag såg att Windie var självbelönande. När hon har gjort något är hon jätteglad. Det behövs inte så mycket godis, hon bara älskar att jobba. Nu drar både jag och dottern i henne på helgerna ... nä, min dotters tävlingar går före, säger Annika.

DE ALLRA FLESTA deltagare i lydnad på den här nivån är vallhundar av något slag och de kan göra saker som är svåra för en liten hund. Det händer att Annika väljer bort klubbar och tävlingar under året som inte tar hänsyn till det. Samtidigt är hon medveten om att arbetet inför tävlingar är ideellt och det kan vara svårt att få folk att ställa upp.

– Windie måste ju få samma förutsättningar som de andra. En liten hund går samma sträckor som de stora, men tar tre gånger så många steg. Det är flera olika moment som ska genomföras och om marken är ojämn

ALLT FÖR PUBLIKEN. Annika Hedsten och papillon Windie var ett publikfriande inslag under lydnadstävlingen.

NAGGANDE GOD. Det är oftast vallhundar som tävlar i lydnad. Lite större hundar. – Windie är liten även för att vara en papillon, säger Annika Hedsten.

eller gräset är oklippt ser hon inte konerna eller apporten. Om hon måste leta efter dem så blir det poängavdrag. Men det är en bedömningssport och ibland får man acceptera att man kan tycka något annat än domaren.

Det har blivit allt svårare att ta sig till SM, enligt Annika. Det ställs högre krav för full poäng och det har blivit väldigt strikt. En gång var Annika nära att bli varnad av en domare för att Windie tog ett par glädjeskutt mellan två moment.

– I agility kan man tjoa och heja på sin hund hur mycket man vill, men det går inte i lydnad. Där får hunden vänta mycket längre

innan den får beröm och jag tycker att det är dumt för att det utestänger många hundar. Det hade varit roligt att se fler raser, men många ger upp på vägen för att det är för svårt. Lydnaden har förlorat deltagare och jag tror att det beror på att man har skruvat åt reglerna. Det går åt fel håll, tycker jag.

NÄR DET BLIR WINDIES TUR att kliva in på fältet tjuer publiken av skratt och applåder. Hon genomför varje moment på sitt eget sätt, tvekar någon gång, men gör ett nytt försök och lyckas bättre. Annikas målsättning är att klara alla steg och att Windie får visa hur lycklig hon är. Att bara ta sig till SM är en stor bedrift för henne. Efteråt sjunker de ner på gräset tillsammans och tårarna kommer.

– Det gick så bra, hon var så duktig och jag blir väldigt glad när jag ser hur roligt hon har. ■

Allt fler vill träna agility

En pausunderhållning på en hundutställning i England 1978 blev starten för agilityn. Men det skulle dröja flera år innan sporten kom till Sverige. I dag är sporten populär, tack vare hundpsykologen Marie Hansson Mårtensson.

TEXT HANS P A KARLSSON FOTO STEFAN LINDBLOM

I början av 1980-talet jobbade Marie Hansson Mårtensson med positiv aktivering av hundar. Hon kom över en bok om agility på engelska och blev så fascinerad att hon omedelbart kontaktade författaren Peter Lewis. Han bjöd över henne till England med vändande post för att hon själv skulle få se vad agility handlade om.

– Jag tyckte om konceptet med regler, upplägg och tanken bakom agilityn, men jag gillade inte träningsmetoderna. Det var mycket tvång. Man tog hunden i halsbandet och drog eller tvingade den genom hindret. Min filosofi handlar mer om tålmod och pedagogik så jag skrev en egen bok. Jag ville lära ut hur man motiverar hunden, säger hon.

Strax därpå träffade hon förbundsordför-

anden för Sveriges Hundungdom. Föreningen ville gärna bli aktiv, men kunde inte tillräckligt. Marie kunde i sin tur sporten, men hade ingen organisation som kunde ta ansvar och organisera det. De slog sina påsar ihop och år 1987 arrangerades ett första SM. Parallellt började andra länder också ta till sig sporten.

I BÖRJAN AV 1990-TALET kunde europeiska kennelklubben arrangera ett EM. När Japan kom med 1996 kunde tävlingen börja kallas för VM och i år går VM i Sydafrika.

– Min ideologi har fått leva kvar, att det ska vara roligt för hunden. Det fantastiska är att om hunden tycker att något är roligt så gör den det snabbt, vilket är lyckat då agility går på tid, säger Marie som har tävlat i landslaget i sju år och SM

i 21 år med sexton SM-medaljer som resultat.

Nästan alla hundar passar till agility om de tycker att det är roligt att samarbeta och om de har en smidig kroppsbyggnad. Börjar man träna agility får man en bättre kontakt på köpet, hunden blir uppmärksam. Man kan tävla i antingen small-, medium- eller large-klass beroende på hundens storlek.

– Om man går i naturen märker man lätt om hunden tycker om att hoppa och klättra bland stenar och stockar. Man anar om hunden har självförtroendet och lusten, styrkan och modet för agility. Det är viktigt att man lär sig de rätta grunderna så att hunden inte får ett första felaktigt intryck. Sedan finns det alltid en skaderisk. Det är en fysisk sport, men gör man på rätt sätt går det bra. ■

HON VAR FÖRST. Marie förde in agility till Sverige för tjuugoåttio år sedan efter ett besök i England.

En tjänst från Svenska Kennelklubben - Hundägarnas riksorganisation

HUNDKÖPARTANKAR?

Hitta din valp på Köpahund.se

På Svenska Kennelklubben's sajt Köpahund.se hittar du tusentals valpannonser, kontaktuppgifter till uppfödare och hundrepresentationer med beskrivningar och foton.

Gör ett tryggt hundköp

På Köpahund.se hittar du enbart registrerade valpar från Svenska Kennelklubben's uppfödare. Detta innebär ett tryggt hundköp eftersom uppfödarna följer regler som är till för både dig som konsument och för hunden.

Tips och råd inför hundköpet

På Köpahund.se finns även mängder med tips och råd, både inför hundköpet som inför den första tiden tillsammans med din valp och unghund. Valpköpet är bara startpunkten för ditt nya hundliv och tips om den första tiden tillsammans kan vara guld värda för att du och hunden ska trivas ihop.

www.köpahund.se

